

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 153.

V Ljubljani, v petek 6. julija 1888.

Letnik XVI.

Prestolonaslednik angleški o Avstriji.

Princ Waleski, prestolonaslednik angleški, je mnogo potoval po vseh delih sveta ter ogledal si različne dežele, osobito iztočne. Poleg tega je marljivo zabeleževal in objavljaval vse znamenitosti v angleških novinah. Te dni izšli so na svetlo ti spisi zbrani v posebni knjigi. Princ se tu dotika vseh držav in njih politike; osobito, kar je v kaki zvezi z Anglijo. Tudi Avstriji in balkanskemu poluotoku obrača pozornost svojo. Stališče Avstrije na iztoku priznava on zdaj kot zelo krepko in mogočno. Po ostrenje razmer med Avstrijo in Rusijo je po njegovem mnenju malo prospešno za razvoj iztočnega vprašanja, ker bi se predčasno rešilo, in princ je mnenja, da je to mōči rešiti samo tekom naravnih dogodjajev.

„Spori med življem slovanskim in nemškim v Avstriji — sodi on — vzlje vsi pikrosti in mržnji so posledica, da bode avstrijsko cesarstvo postalo bolj slovanska država, pridruživši si pomejna slovanska plemena. To mu ne more biti v zapreko, da bi zajedno ne mogla ostati v zvezi z Nemčijo, koja mu zagotavlja mir.“

Slovanskemu vprašanju obrača princ Waleski veliko pozornost. Ko bi se Rusija hotela vzdržavati v slovanskem popredju, bile bi vsled tega vedno v nevarnosti meje avstrijskega cesarstva. Med slovanskimi narodnostmi pa je gledé njih osobnosti in razvoja načelni razloček; zapadni in katoliški Slovani ločijo se od vztočnih, zlasti Rusov, koji so pravoslavni. Sploh je tu velik razloček med zapadnim in iztočnim svetom.

Ko bi Poljska bila neodvisno kraljestvo, gotovo bi se ostali katoliški Slovani na vzhodu obračali bolj k njej, enako kakor so se obračali pravoslavni k Rusiji. Ali ne bi morala — vpraša princ — Avstrija v tem oziru stopiti na mesto Poljske? To je namera, koji niso nasprotni ni na Dunaji ni v Berlinu.

Pomenljivi koraki so se vže storili v tem oziru.

Temu dokaz sta Bosna in Ercegovina, koji sta združeni z Avstrijo. Slični pojav videti je na Srbskem, ki se je, dasi pravoslavno, odtegnilo ruskemu vplivu in pridružilo avstrijski politiki. Ali tudi Rumunija se pridružuje Avstriji, v koji vidi podporo za bodočnost. Bolgarska, združena z vzhodno Rumelijo, približuje se Rumuniji in drži politično med Avstrijo in Rusijo, toda gospodarstveno je popoluoma zvezana z Avstrijo. In celó Črna Gora se ne upira avstrijskemu vplivu.

Princ Waleski sodi, da to stanje stvari je ugodno državni zvezi na balkanskem poluotoku pod vlado hiše habsburške. Svobodne, neodvisne države balkanske tvorile bi federativno celoto, koji bi bila opora Avstriji. Avstrijsko cesarstvo steklo bi si s tem veliko merodajnost, politično in gospodarsko. Zdaj ima Avstrija samo dve luki, Trst in Reko; vrhu tega se pa Dunav izteka v Črno morje.

Ko bi se Rusija polastila Carjigrada, izgubil bi Dunav gospodarski pomen, in ta velika reka mogla bi biti odločena od zveze z ostalim svetom. Zaradi tega se Avstrija trudi zagotoviti si gospodarsko zvezo s Solunom in Carjigradom. V miru in prijateljstvu more avstrijska trgovina vladati ta pristanišča. Solun sam se je silno povznesel, trgovina in važnost tega pristanišča raste, zdaj pa še v večji meri, ko je Avstrija spojena po železnici s Solunom. Leta 1872. usidralo se je tu in izkrcavalo 15 velikih angleških parnikov z 8662 tonami, l. 1881. že 77 angleških parnikov z 94.368 tonami. Angleška trgovina torej tu raste. Iz tega sledi, da bode avstrijska trgovina tu še silneje naraščala.

Kar se pa tiče Carjigrada, sodi princ, da za zdaj politika Anglije, Avstrije in Nemčije mora zabraniti poraz Turčije, ker bi to porušilo mir in bi nastale velikanske zapletke. Kedar pa udari ura, umestno bi bilo, da Anglija podpira Avstrijo in Nemčijo v tem, da bode Carjigrad zavarovan in da postane slobodno pristanišče z morskima ožinama, Bosporom in Dardanelami, kamor bi ne smele nijedne bojne ladije, temveč samo trgovinske.

Papeževa okrožnica o človeški prostosti.

(Dalje.)

Prostost imajo, kakor smo rekli, pametne in razumne stvari, in po svoji naravi ni nič drugega, nego zmožnost: izbirati si pripravna sredstva v dosego gotovega namena, v tem smislu, da je óni gospod svojih dejanj, ki izmed mnogih stvari more eno izbrati. Ker pa ima vsako sredstvo v dosego stvari naravo onega dobra, ki je znano pod izrazom „koristno“, in ker je to predmet želje, sledi iz tega, da ima volja proste sklepe, ker v delovanju more izbirati. Toda volja se ne giblje, ako mu ne sveti spoznanje duha, kakor svetilnica: od volje zaželjeno dobro je namreč dobro, ako pamet to kot tako spozna; tembolj, ker je pri vseh prostovoljnih dejanjih prej sodba o resničnosti in prednosti dober nego volitev. Da pa je sodba dejanje pameti in ne volje, o tem ne bo dvomil moder mož. Kakor volja, ki je odvisna od pameti, tako ima tudi prostost, ki je del volje, pameti primerno dobro kot predmet. Ker pa sta obe moči nepopolni, more se zgoditi in se žal tudi prevelikokrat zgodi, da pamet predstavlja volji navidezna dobra, in da volja tudi teži po njih. Kakor pa je možnost zmotnjave in dejanska zmotnjava nepopolnost duha in priča o njegovi pomanjkljivosti, tako je tudi težnja po navideznih dobrih v enaki meri dokaz, da smo prosti, kakor je bolezen dokaz, da živimo; pa je vendar pomanjkljivost človeške prostosti.

Ravno tako kviri tudi volja prostost ter jo zlorabi, ako poželjuje kako pameti nasprotujočo reč, ravno zato ker je ista (volja) od pameti odvisna. Zato Bog, neskončno popolni, neskončno modri, sama dobrota in brezmejno prosti, ne more zla hoteti; isto velja o angeljih in svetnikih, ki gledajo največjo dobroto. Sv. Avguštin in drugi so po pravici nasproti Pelagijevcem povdarjali, da, ako k bistvu popolne prostosti spada možnost grešiti, potem Bog, Jezus Kristus, angelji in svetniki, ki grešiti ne morejo, ne bi bili svobodni, ali vsaj manj svobodni

LISTEK.

Zvijaca za zvijačo.

(Iz življenja američanskih naseljencev, napisal A. F.—l.)

(Konec.)

Bližala se je polnoč. Vekoslav smrčal je tako umetno, kakor bi trdno spal.

Sedaj čul je za seboj lehek šum; bil je vklenjen Tomaž, ki je vzdignil glavo ter gledal stražnika.

„Peter“, vzdihnil je tiho.

Naselnik je vstal ter zlezal k vjetniku.

„Meniš, da je čas, Tomaž?“ vprašal je šepetajoč.

„Vzemi svoj dolgi nož in porini mu ga med rebra.“

„To bi bil umor.“

„Ne obotavljaj se.“

„Ne, Tomaž, tega ne storim; do sedaj pečal sem se le s tatvino konj in krav ter živel zadovoljno, umor pa je proti moji vesti, narava mi je tako čudna, da ne morem videti krvi.“

„Peter, ti si zelo strahopeten. Ako se zburiti, zgubljen sem jaz — zgubljeni smo vsi, ker izdal bom vse. Kje so drugi?“

„Na severu so s konji.“

„Torej jaz in ti bodeva sama srečna. Onih devet

tisoč ima v torbi, radi kojih sem umoril kupca. Grom in strela, z velikim trudom spravil sem tega kovaškega bedaka semkaj, ker ni vedel poti; torej urno Peter! Vzemi nož in porini mu ga v srce! Ko bode mrtev, bodeva ušla in živela kakor gospōda gori v Kanadi.“

„Ne, Tomaž, resnično ne morem, umor je proti moji naravi, rad bi ti pomagal, toda . . .“

„Torej razreži mi vezi in daj mi nož; ko bodem imel proste roke, spravil bodem tega Goljata s pravim kanibalskim veseljem v pekel.“

„To že gré“, mrmral je naselnik.

„A varuj se, da se ga ne dotakneš, ker močan je, kakor sivi medved.“

„Ne skrbi, bom že . . .“

Nato sta utihnili. Ravno ko je hotel starec prerezati vezi morilecu, udaril ga je Vekoslav s pestjo tako močno po sencu, da se je zgrudil brez zavesten na tla; v drugem trenutku bil je kovač po konci.

„Do sedaj ni še nič s kanibalskim veseljem, Tomaž“, rekel je kovač mirno. „Torej imenoval si me kovaškega bedaka ter pripeljal me do te naselbine. Zahvaljujem se ti za zvijačo! To je roparska naselbina; mislim, da me bode država dobro

plačala, ker sem vjel glavnega lupeža in našel to roparsko gnezdo.“

Tomaž ni odgovoril ničesa. Zadnje upanje šlo je po vodi; sedaj je bil izgubljen.

Ko se je pričelo daniti, prerezal mu je Vekoslav vezi na nogah ter šel z njim proti jugu. Drugega lopova pustil je v koči zvezanega.

Po trudapolni dolgi hoji prišla sta na cesto, in od tod v dveh urah v Marysville. V krēmi našel je ona dva žandarja, ki sta se po brezvspešnem iskanju vrnila v mesto.

Z začudenjem poslušala sta junaška dela kovačeva; jeden jahal je precej k roparski koči po Petra Harizona. Potem najeli so voz ter odpeljali roparska glavarja v Kolumbus.

V Kolumbusu bil je Vekoslav pohvaljen, Tomaž Parker obešen in Peter Harizon obsojen na deset let težke ječe. Še isti teden vjeli so druge ude roparske družbe.

Slovenski kovač dobil je od družine umorjenega kupca tisoč petsto tolarjev, znatno darilo od države in službo klučarja državne jetnišnice s tisoč tolarji letne plače. Na ta način našel je Vekoslav srečo v Ameriki.

od nepopolnega in grešnega človeka. — Mnogo govori o tem angeljski učenik, iz česar je razvidno, da možnost grešiti ni prostost, temveč sužnjost. Dosti bo, ako navedemo, kakó bistroumno on razlaga besede Kristove: „Kdor greh dela, je suženj greha“ (Jan. VIII. 34.) Vsaka stvar je svoji naravi primerna. Ako je torej zunanja sila vodi, ne dela sama od sebe, temveč po vplivu onega, kateremu je podložna. Človek pa je po svoji naravi razumen. Ako ga torej razum vodi, deluje sam od sebe in iz lastnega nagiba: torej v stanju svobode; ako pa greši, dela proti razumu, njega vodi nekdo drugi, pod čegar oblastjo biva; zatorej: „Kdor greh dela, suženj je greha.“ — To resnico so dosti bistroumno že stari modreci spoznali, posebno oni, ki so učili, da razum modrih ni nikdo svoboden. Modrega pa so imenovali onega, kateri naravi primerno, to je dostojno in krepostno živi. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. julija.

Notranje dežele.

Uradno se preklicuje vest, da se bodeta sešla *avstrijski cesar* in *italijanski kralj*.

Lansko leto se je povodom papeževe slavnosti sprožila misel o *katoliškem shodu na Dunaji*. Dotični odbor jako živahno deluje ter se bo tega zborovanja neki vdeležil tudi vodja katolikov na Nemškem, dr. Windthorst.

Apostolski nuncij Galimberti se je predvčerajšnjim več ko eno uro posvetoval z nemškim veleposlanikom princem Reussom.

Na *vesučiliščih v Inomostu* je bil rektorjem izvoljen za prihodnje šolsko leto profesor rimskega in avstrijskega civilnega prava, dr. Ludovik Schiffner.

Avstrijski generalni konzul v Tunisu, vitez Soretić, je predvčerajšnjim umrl v La Goletti, kjer se je hotel vkreati, da bi odpotoval v Avstrijo na počitnice.

Gališki kmetje so začeli zopet rabukati po nekaterih krajih zaradi znane cestne postave.

Biskup Strossmayer je zopet okreval. V praznik sv. Petra in Pavla je v djakovski stolici pridigoval nad poldrugo uro.

V večerajšnji seji *hrvatskega sabora* je bila v tretjem čitanju sprejeta novela k šolski postavi. Potem se je pričela razprava o novi zdravstveni postavi.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. izdal bo *Ircem* novo okrožnico, v koji jim bo razlagal in pojasnjeval svoje prvo pismo gledé njihovega bojnega načrta zoper angleško vlado. Sv. oče se je odločil k temu vsled prizadevanja irskega kardinala Morana, ki se zelo trudi, da ne bi se na „zelenem otoku“ smatral Vatikan pristranskim v irskem vprašanju.

Črnogorski minister zunanjih zadev, Radonić, poslal bo velevlastim okrožnico, v koji bo dokazal, da so le Albanci provzročili zadnje mejne dogodke. — Knez Nikita bo odpotoval s svojo družino tekot poletja v kakovo inozemsko kopališče.

Srbski minister zunanjih zadev, Mijatović, se je odpovedal. Vzrok temu njegovemu koraku ni znan; poluradne vesti sicer pravijo, da je storil to iz zasebnih ozirov, a to je malo verjetno.

Ruski car je predvčerajšnjim s carjevno odpotoval v Finlandijo. — Izdal se je ukaz, po kojem veljajo v bodoče vojska postava in določbe gledé sklicevanja rezervnikov tudi za pokrajine v Kavkazu. — Pobjedonošev je odšel v Franzensbad. Vdeležil pa se bo osebno cerkvenih slavnosti v Kijevu. — V jeseni otvorila se bo v Odesi kadetna šola za 200 gojencev. — V južni Rusiji je veliko pomanjkanje premoga. Premogokopi plačujejo le 70 kopek dne, zaradi tega pa ne dobé zadosti delavcev, ki si v sedanjem letnem časi zaslužijo pri poljskih delih po 2 rublja na dan.

Včeraj se je vršila seja *nemškega* kroninega sveta pod cesarjevim predsedstvom. — Z novim ministrom notranjih zadev, Herrfurthom, so vse stranke precéj zadovoljne. Posebnega zaupanja sicer nimajo do njega, a zadostuje jim, da se niso izpolnile njihove najhujše slutnje. Prostomisljenikom že zadostuje, da je Puttkamer mrtva oseba, narodni liberalci sklepajo iz imenovanja novega ministra vladno voljo, da se noče popolnoma od njih ločiti, konservativcem pa je Herrfurth pred vsem sodelovalec Puttkamerjev. Le centrum nima nasproti tej okoliščini nikakega vzroka, da bi tugoval ali pa se radostil.

V *francoski* zbornici je vložil Flourens interpelacijo zaradi neke zadeve z županom v Carcassone-u; Floquet pa je v jako zvitem govoru stavil kabinetno vprašanje. Ker se oportuncem ni zdel še pravi čas za vladen prevrat, glasovali so za zaupnico ministertvu, ki je bila sprejeta z 270 proti 158 glasovom. Listi pravijo, da se je vsled tega kabinet utrdil do zopetnega zborničnega sestanka

v jeseni, ob enem pa so oportunci s to zaupnico sami sebe umorili. Boj se bo odslej vršil le mej radikalci in konservativci. Zopet dokaz, kakó nedosledna in brez vse discipline je zbornična večina. Koliko pa v istini koristi Floquetu ta zaupnica, pokazalo se bo kmalu. Ta njegova zmaga bila je le kapljica hladečega olja na skeleče in neozdravljive rane.

Dvojezičnost *Belgije* označuje se pričeni z mesecem julijem t. l. v uradnem listu „Moniteur Belge“. Izdaja se namreč odslej v francoščini in flamščini. Naslov mu je: „Journal Officiel 58e année — Staatsblad 58 Jaargang“. Cene so navedene v obeh jezikih, istotako napisi posameznim rubrikam. Poročila o kraljevih avdijencah, imenovanja v meščanski gardi itd. so pisana samo francoski, pravila podpornega društva v St. Trondu samo flamski, potrjevalna naredba pa v obeh jezikih.

Angleška vlada ni dobila od Rusije še nobene note o bolgarskem vprašanju. Zatrjuje pa se, da se bo to zgodilo takoj po sestanku nemškega in ruskega vladarja.

Vsi *italijanski* liberalni listi pišejo o papeževi okrožnici „libertas“; kar jih je ohranilo le še iskrico resnicoljubja in poštenosti, naravnost priznavajo v splošnem pomen tega papežega pisma. Zloglasni „Capitale“ in za starostjo hirajoča „Tribuna“ seveda po svoji stari navadi ne moreta prikrivati tudi pri tej priliki svoje surovosti. Zanimivo je, kar pravi Crispijevo glasilo „Reforma“. Ta list, ki je že mnogokrat jako slabo zagovarjal ministerskega predsednika, sklepa iz okoliščine, da je smela ta okrožnica iziti v Rimu, na papežovo prostost, dostavlja pa v svoji nepremišljenosti: „Ta listina je samo akademiške vrednosti“. Ako je temu takó, kje je pa potem ostal dokaz za papežovo prostost?

Rumunska vlada je izdelala postavni načrt, na podlagi kojega se bo razdelilo mej 250.000 kmetskih družin po 10 oralov zemljišča proti jako majhnim letnim obrokom, s kojimi se bo poplačala vladni zahtevana kupnina. — V Galacu so zasledili zločinsko druhal, ki je ponarejala bankovce. Na čelu tej tropi bila je neka ženska, rodóm Poljakinja.

Izvirni dopisi.

Z Dolenjskega, 5. julija. Praznik sv. Petra in Pavla je bil letos za prebivalce bučke, raške in škocijanske fare jako nesrečen. Poleg „trtne uši“, ki bode v kratkem uničila vse naše vinograde, je letos zopet nekatere vinske gorice napominanih fará popolnoma uničila toča. Pred par leti je skoro ves pridelek vzela pomladanska slana — in zdaj zopet toča. Kam pridemo ubogi Dolenjci? Nesreča za nesrečo! Pomoči pa od nikoder nobene! Opomniti mi je še, da je toča nekatere kraje tako stolkla, da je trsje za več let uničeno. Najbolje so prizadete te-le vinske gorice: Selska gora, Križe in Močvirje v bučki fari; Brezovo v raški fari in Telska gora v škocijanski fari. Državni poslanci! Povzdignite za nas, uboge Dolenjce na merodajnem mestu svoj veljavni glas, kajti revščina trka povsodi na vrata! Ako že družega ne dosežete, kakor da se nam odpišejo za nekaj let cesarski davki. Sicer to ni veliko — a nekaj je le. Dalje skrbite še za to, da dobimo Dolenjci iz državne trtnice zastonj — ali vsaj po nizki ceniameričanskega trsja, ker drugače ne moremo vinograde, po trtni uši uničene, z nova zasa-jati. Po naših, ne merodajnih mislih je država vendar v prvi vrsti poklicana skrbeti, da se posestnikom kolikor mogoče pomaga, da ti z malimi troški morejo zopet zasa-jati vinograde z nova, drugače onemorejo... In kaj potem? Bog se nas usmili! Toliko vplivnim krogom v predvarek!

S Krškega, 5. julija. „Ptujsko slovensko pevsko društvo“ je sklenilo štiridesetletnico vladanja cesarja Frana Josipa I. praznovati z izletom na Krško, kjer priredi v zvezi z drugimi pevci in pevkinjami iz cele Slovenije velikanski koncert. Pri nas se je v ta namen že sestavil slavnostni odbor, čegar naloga bode „Slovensko pevsko društvo“ dostojno sprejeti in ga po močeh podpirati, da bode moglo ta patrijotični praznik posebno slovesno praznovati. Nadejamo se po vsem velikanskega vspeha. V sprejemnem slavnostnem odboru na Krškem so naslednji gg.: H. Veiglein, c. kr. okr. glavar (predsednik), T. Romih, meščanske šole učitelj (tajnik), G. Bez-laj, učitelj, J. Cernovšek, umirovljeni uradnik, R. Engelsberger, trgovec in posestnik, E. Ferk, okr. sodišča pristav, J. Fladung, c. kr. vladni praktikant, F. Gabršek, šolski voditelj, Fr. Gregorič, veleposestnik in krčmar, A. Gregorin, c. kr. okr. sodnik, J. Jazbec, umirovljeni uradnik, A. Klein, c. kr. vladni koncipist, dr. J. Kersnik, c. kr. okr. zdravnik, J. Lapajne, šolski ravnatelj,

V. Pfeifer, župan, deželni in državni poslanec, dr. J. Pučko, c. kr. bilježnik, J. Ravnikar, učitelj, A. Rupert, posestnik in stotnik prostovoljne požarne brambe, in Karol Schenner, posestnik in mestne straže poveljnik — vsi kot odborniki. Zastopani so tedaj vsi stanovi ter načelniki „krških društev.“

Poleg tega bode štiridesetletnico praznovala zá-se „krška občina“ z dobrodelnimi nameni; ravno tako obe krški učilnici (ljudska in meščanska šola). Kako in kedaj se bode vse to vršilo, poročam ob določenem času podrobneje. Ena najlepših slavnosti bode pa gotovo ona „Slovenskega pevskega društva“ na Krškem. Čas in natančni vspeled se priobči pozneje.

Iz Tridenta, 2. julija. V torek 26. junija smo praznovali sv. Vigilija mučenca in škofa. Sv. Vigilij bil je 18. škof tridentinski in je vladal škofijo tridentinsko od leta 385 do leta 404. Kmalu po svoji mučeniški smrti postal je patron tridentinske škofije. Njemu je posvečena tukajšnja stolna cerkev.

V Tridentu se ta praznik vsako leto praznuje z redko slovesnostjo. Že teden poprej vsak dan opoludne in zvečer zvonovi škofijske cerkve naznájajo po celo uro, da se bliža imenitni praznik. Na dan praznika pa pride od blizu in daleč mnogo ljudstva, nekoliko iz radovednosti, nekoliko iz pobožnosti. Že zgodaj zjutraj se pomičejo sprevodi od bližnjih župnij mestnih in iz okolice in hité počastit zaščitnika južne Tirolske ter ga poprosit polajšanja v dušnih in telesnih zadevah. Tam pri ostankih sv. Vigilija pobožno moli verno ljudstvo. Ta dan so namreč sv. ostanki izpostavljeni v sredi cerkve v zlati škrinjici. Ob devetih bila je pridiga, potem velika sv. maša in po sv. daritvi sprevod, v katerem so nesli sv. ostanke okrog.

V zakristiji pa je ta dan razstava krasnih mašnih oblačil, predrazih tkanin, ki so iz 15. stoletja in predstavljajo: Umivanje nog na veliki četrtek, Jezusa pred Pilatom, Veroniko, ki podaje Jezusu potni prt, Jezusovo vstajenje in še nekatere druge. Vidi se tudi prejšnja posoda, v kateri so bili shranjeni ostanki sv. Vigilija. Ta je iz želve bogato pozlačena in ozaljšana z dragimi kamni. Znamenit je tudi prenesljivi altar škofa Vanga, ki je vladal tridentinsko škofijo od leta 1207 do leta 1218 in mnogo mnogo družega.

Sv. Vigilija večer pa se igra tombola na korist gluhonemega zavoda in se prižiga umetalni ogenj ali ogenj sv. Vigilija. Letos je bilo to zaradi neugodnega vremena odloženo na dan sv. apostolov Petra in Pavla; ali ker je bil tudi ta dan deževen, vršilo se je to še-le v nedeljo 1. julija. — Okolu 6. ure popoldne svirala je mestna godba po glavnih ulicah tridentinskih in tako vabila ljudstvo na vežbališče (piazza d'armi). Ob sedmih pričela se je tombola. — Ob polu desetih pa so topiči naznanili, da se sveti umetalni ogenj, ali ogeuj sv. Vigilija. Kako je bilo to krasno, je skoraj nemogoče popisati. Brezštevilna raket raznih barv, razne velikosti se je dvigalo v zrak in ondi zginilo z gromovitim pokom, ali pa so se nekoliko metrov od tal razdelili, bili podobni drevesu, na katerem bila je vsaka veja in vejica za-se raket v različnih barvah, in zginili z mnogobrojnim pokanjem. Naenkrat pa je bil ves prostor, kjer so stali gledalci, v ognji; bila je napeljana žica (drat) nekoliko metrov visoko po vsem prostoru in ta je bila vodnik umetalnemu ognju. Nekateri gledalci so se kar prestrašili, ko so videli nad sabo ognjeno morje. Na to se je začelo vrteti ognjeno kolo, ki je kmalu bilo popolnoma podobno solncu in se konečno premenilo v štiri zvezde repatice, katerih vsaka je zginila z gromovitim strelom. Po kratkem prenehljaji gledali smo prekrasno korono, ki se je vrtela in vsak trenotek se je iz nje utrnili raket in švignil v sinji zrak, konečno pa se iz korone utrnilo več kot štirideset raket; korona je zginila, raketi pa so se razstrelili in bila je tema. Takih in enakih prizorov bilo je veliko. Najkrasnejši pa je bil sklep. Postavljen je bil lepo barvan lesen slavolok ves preprežen s cevkami, iz katerih je gorel ogenj. Na vrhu je bil orel, mestni grb, v sredi pa je stal sv. Vigilij, ki je držal roko v blagoslov ljudstva. Za slavolokom goreli so razni bengalični ognji. Ta prizor bil je v resnici čaroben. Ljudstvo bilo je par trenotkov tiho, naenkrat pa se je vršilo ploskanje na čast umetniku g. Marconi-ju. Ta prizor trajal je kakih osem minut. Ko so lučice ob slavoloku že vgašale, zagromelo je kakih deset topičev in ob enem je brezštevilna raket blisknilo v zrak ter zginilo z mogočnim pokanjem. — Vse je

bilo že temno, le za slavolokom so še goreli bengalični ognji in videl se je sv. Viligij blagoslavljač, kateremu na čast se je vse to vršilo. In ljudstvo se je med tem mirno razšlo.

Koliko stara je ta navada, nisem mogel poizvedeti. Mora že silno stara biti. Gotovo vedó tudi po Slovenskem možje povedati kaj o tem ognji; isti namreč, ki so nekdanj bivali v stolici sv. Vigilija kot vojaki in lahko vsako leto gledali ogenj, ki se je zažigal na čast sv. mučeniku.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) daroval je za novo šolsko splotje v Ljutomeru 4000 gld.

(Odlikovanje.) Zlati križec za zasluge podelil je presvetli cesar g. J. Lautnerju, zdravniku v Vitanji. — G. M. Teran, učitelj v Žičah pri Kojncih, dobil je srebrni križec s krono.

(Č. o. Otmar Murnik,) kn. šk. duh. svetovalec in superijor oo. benediktincev ter dekan in župnik v Marijinem Celji na Zg. Štajerskem, bil je včeraj izvoljen opatom-prelatom opatiije št.-lambertske. Čestitamo rojaku Ločanu (r. 1835), kateremu bode mitra kinčala bistro glavo!

(Vabilo.) Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ priredi v nedeljo, 8. julija, v proslavo štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva cesarja Fran Josipa I. ljudsko veselico na vrtu Kozlerjeve pivarne, pri kateri svira vsa c. kr. vojaška godba pešpolka baron Kuhn št. 17. Začetek ob 4. uri popoldne. Vspored: Društvo se vdeleži korporativno sv. maše v šentjakovski cerkvi ob 1/2 11. uri dopoldne, pri koji poje oddelek društva „Slavec“. Popoldne zbirajo se društveniki pevskega društva „Slavec“ v društvenih prostorih ter odidó točno ob 1/2 4. uri pod društveno zastavo na Kozlerjev vrt, kjer se prične ljudska veselica z naslednjim vspešdom: 1. „Koračnica“, svira vojaška godba. — 2. Doppler: „Sataniel“, valček, svira vojaška godba. — 3. „Slavnostni govor“. — 4. Hayden: „Cesarska pesem“, zbor s spremljevanjem vojaške godbe. — 5. Gounod: Fantazija iz opere „Der Tribut von Zamara“, svira vojaška godba. — 6. Volarič: „Zadom“, moški zbor (nov). — 7. Fischer: „Schneidig“, polka franc., svira vojaška godba. — 8. Verdi: Scena in kavatina iz opere „Macbeth“, svira vojaška godba. — 9. Nedved: „Popotnik“, zbor s tenor-solo, solo poje g. I. Meden. — 10. Ambrož: „Marie“, polka mazur, svira vojaška godba. — 12. Ambrož: „Italienische Opern“, potpourri, svira vojaška godba. — 12. Volarič: „Zvezna“, moški zbor (nov). — 13. Balfé: „Ouverture“, svira vojaška godba. — 14. Foerster: „Samo“, moški zbor s čveterospevom. — 15. Ivanović: „Valurile-Dunari“, valček, svira vojaška godba. — 16. Janušovsky: „Domoljubje“, moški zbor. — 17. Horny: „Serenada“, svira vojaška godba. — 18. Gleisner: „Flora“, polka hitra, svira vojaška godba. — Kegljanje na dobitke se prične zjutraj ob 9. uri in traja do 8. ure zvečer. Dobitki so na največ kegljev: I. dobitek 1 cekin, II. dobitek 3 gld., III. dobitek 2 gld., IV. dobitek za največ serij 2 gld., V. dobitek 1 gld., za največkrat 9 šaljivi dobitek. — Vstop za ude prost, za neude 20 kr. za osebo. — K tej veselici vabi vse prijatelje društva in zabave o d b o r.

(Poročil) se je v Kočevji dné 2. t. m. g. dr. Gustav Smolej, c. kr. sodniški pristav v Trebnjem, z gospodičino Josipino Braunetovo.

(V Idriji) snuje se prostovoljna požarna bramba. V odbor so voljeni gg.: Fr. Goli, Fr. Didič, Karol Mitter, K. Svoboda in Fran Lapajne. G. Goli je v ta namen daroval 100 gld.

(Poljedelsko ministerstvo) je potrdilo imenovanje g. J. Černeta, učitelja na Vrhniki, tretjim učiteljem na deželni vinarski in gozdarski šoli na Grmu.

(S Krškega) se nam poroča: Topničarji so letos prišli 1. t. m. k nam, ki imajo svoje strelišče v Žadovinjeku poleg Krškega. Prvi začno — in sicer oddelek iz Zagreba in Gorice — bojno streljanje v ponedeljek, t. j. 9. t. m. Kdor tega še ni videl in slišal, lahko napominani dan pride pogledat in poslušat gromovito pokanje. Sicer pa to traja do 15. septembra — in tekom tega časa si lahko vsak iz okolice ogleda to zanimljivo vojaško napravo.

(V Vitanji) na Štajerskem vrši se sv. misijon. Vodijo ga čč. očetje iz družbe Jezusove: Doljak,

Kos, Staré. Pobožnost začela se je na praznik farnih zavetnikov, sv. Petra in Pavla, končana bo prihodnjo nedeljo. Veleč. g. dekan Gajšek je prvi dan blagoslovil pluvijal, a zadnji dan bo blagoslovil misijonski križ.

(Akademično društvo „Triglav“) v Gradci ima jutri dné 7. t. m. zadnje zborovanje v tem tečaju. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika; 2. predavanja g. Rakeža o hypnotizmu (dalje); 3. slučajnosti. Lokal: zum schwarzen Adler, Leonhardtstrasse 13; začetek ob 8. uri.

(Posojilnica v Celji) imela je v I. poluletti, t. j. od 1. januarja do 30. junija 1888 prometa 1.195.355 gld. 86 kr. Prejemkov: Vrnena posojila 401.527 gld. 47 kr., deleži 1788 gld., iz poštne hranilnice 27.874 gld. 82 kr., hranilnične vloge 115.239 gld. 15 kr., obresti 12.254 gld. 81 kr., vrednostne listine 15.868 gld. 80 kr. Izdatki: Posojila 433.638 gld. 91 kr., izplačane hranilnične vloge 103.224 gld. 54 kr., obresti 1274 gld. 45 kr., v poštno hranilnico 31.163 gld. 36 kr., reeskompt pri avstro-ogerski banki 11.500 gld., v hranilnice se naložilo 13.000 gld. Posojila pri 1443 zadruženikih iznašajo 433.638 gld. 9 kr., gotovina v hranilnicah in blagajnici 11.604 gld. 49 kr., deleži od 1542 udov 23.565 gld., hranilne vloge 397.968 gld. 33 kr., rezervni fond 21.059 gld. 68 kr.

(Zrelostni izpiti) na c. kr. višji gimnaziji v Celji so že končani. Šest osmošolcev je naredilo maturo z odliko, dva sta pala za dva meseca, ostali so izpiti prebili.

(Okrajni zastop v Kozjem), ki je sedaj v rokah narodnih mož, izvolil je v zadnji seji v okrajni šolski svet g. dr. K. Gelingsheima, pristava pri c. kr. okr. sodišči v Kozjem.

(Za slovenske šole) poslale so prošnje občine Stopno, Statenberg, Pečke, Dežno in sv. Ana v Dravinjski dolini na deželni šolski svet, oziroma na ministerstvo za uk in bogočastje. Slava jim!

(Iz Maribora) bodeta v jeseni premeščena v Gradec dva bataljona c. kr. pešpolka št. 47.

(Na Dunaji) bo zborovala dné 10. julija centralna komisija za trtno-ušne zadeve. Na dnevnem redu je poročilo o razširjanji trtne uši koncem leta 1887; kako je s tujimi trtami v državnih trtnicah in poročilo članov o požlahnjenih ameriških trtah. Kranjsko bo zastopal g. dr. Vošnjak.

(Rimskih starin) pri Gospej Sveti na Koroškem izkopavajo vedno več. Gospá Marija Kutnikova napravila si je lepo zbirko izkopanih stvari nekdanje rimske naselbine Virunum. Nabrala je raznih igel, steklenic za solze, pas s srebrom pretkan, dve sekirici, pušice, ostroge, podkvo, verige, žeblje, dva krasna uhana z rudečim in belim kamnom. Mnogo reči izkopanih je bilo na gori sv. Magdalene. Tudi na rimskega poslopja temelj in podzemne prostore so zadeli pri kopanju.

(Toča.) Iz Gôrja se nam poroča: Preteklo nedeljo dne 1. t. m. imeli smo Blejci nesrečen dan. Toča, debela kakor srednje hruške, jela se je ob 3/4 2. uro kar suha usipati na blejsko, gorjansko in zaspisko faro ter je v četr ure uničila dve tretjini poljskih pridelkov, kateri so nam posebno letos obetali bogato žetev. Ječmen je popolno razbit in ga nekateri kosé. Fižol, edini pridelek, kateri naš kmet lahko proda, da utolaži trdosrčnega davkarja, bo komaj dobro seme dal. Ljudstvo je toliko bolj prizadeto, ker je že lansko leto izgubilo skoraj vse jesenske pridelke. Preteklo leto pošiljali smo lepe zneske ubogim Dolenjcem, letos sami prosimo pomoči.

(Toča) se je usula na praznik sv. Petra in Pavla ob 1/2 1. uri popoldne mej silnim viharjem po šentruperski in sv. trojiški župniji ter na polji in v vinogradih napravila veliko škode.

(Nesreča.) Z Vinice se nam poroča, da je dné 3. t. m. Podklanjcem prala osat v mali luži pred hišo 17letna Bara Benec. Zgrabila jo je padavica (božjast) ter vrgla v lužo, kjer je utonila. V obližji ni bilo človeka, da bi bil rešil nesrečnico.

(Utonil) je orožnik Vodenik iz Št. Jurja pri Ljutomeru, ko se je s tovariši kopal v reki.

(Slepar), ki so ga na Vrhniki prijeli, je pred tedni v Pragi kot grof „Czapsky“ osleparil konjarja grofa Nostitza za lepega konja. — V Gradci si je kot baron „Attems“ od posestnika jahaličca gosp. Ritterja izposodil konja ter ga jezdil v Gleisdort, kjer ga je nekemu gostilničarju zastavil za 50 gld. in jo popihal.

Telegrami.

Trst, 5. julija. Avstrijski mornarični oddelek se je danes zasedral v mujskem zalivu. Isti obstoji iz kasematnih ladij „Custoza“, „Kaiser Max“ in „Prinz Eugen“, iz torpedne ladije „Kaiserin Elizabeth“, iz avizo-ladije „Phantasie“, iz topniške ladje „San Sego“, iz delavniške ladije „Cyklop“, iz prevozne ladije „Pola“, iz torpednih ladij „Tiger“ in „Panther“, iz torpedne ladje „Meteor“ in iz 18 torpednih šejk.

Zader, 5. julija. Dalmatinski deželni zbor je bil danes po običajnem obredu otvorjen.

Rim, 6. julija. „Agenzia Stefani“: Cesar avstrijski je podelil Crispiju, Maglianiju in Grimaldiju veliki križ Leopoldovega reda. Avstrijski veleposlanik je naznanil Crispiju ta odlikovanja, rekoč: Avstrijska vlada je bila zelo zadovoljna, da je mogla prijateljske razmere z Italijo utrditi sklepom nove trgovinske pogodbe.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred

veljá za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan 12 gl.
 „ pol leta 6 „
 „ četr let 3 „
 „ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa veljá:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
 „ pol leta 8 „ — „
 „ četr let 4 „ — „
 „ jeden mesec 1 „ 40 .

Vredništvo in opravištvo.

Umrli so:

30. junija. Hermine Pfeifer, knjigovodjeva hči, 71/2 leta, Gospodske ulice št. 10, Millartuberculosis. — Blaž Pomberger, tkalec, 45 let, Poljanski nasip št. 50, Carcinoma ventriculi.

1. julija. Pavel Verhove, uradnikov sin, 31/2 leta, Rimska cesta št. 1, Peritonitis. — Neža Ciglar, posestnikova žena, 58 let, Karlovska cesta št. 16, Tumor cerebri.

2. julija. Edvard Kiler, kovač, 37 let, Ulice na Grad št. 12, jetika.

3. julija. Ana Vizer, ključarjeva hči, 2 leti, Karolinska zemlja št. 1, kron. pljučni katar. — Babeta Grossmann, tovarniškega uradnika žena, 51 let, Reseljeva cesta št. 16, driska. — Amalija Presnic, uradnikova hči, 42 let, Mestni trg št. 4, jetika.

4. julija. Marjana Žagar, mizarjeva žena, 31 let, Kolesijske ulice št. 3, jetika. — Marija Mekina, železniškega paznika hči, 16 let, Marije Terezije cesta št. 18, jetika. — Franc Zupin, črevljarjev sin, 3 mes., Sodarska steza št. 2, katar v želodu.

V bolnišnici:

3. julija. Matija Breznik, delavec, 18 let, Pleuro Pneumonia.

Tuji.

4. julija.

Pri **Matiču**: J. Jaklič, s sinom z Dunaja. — Ludovik Kotschy, c. kr. komisar, z Dunaja — B. Sergethor, geoplast, z Bleda. — E. Bohota, potovalec, iz Nemčije. — Marius Gf. Attems, uradnik, iz Istre. — K. Deperis, vladni uradnik, iz Kočevja.

Pri **Stonu**: Deutsch, Wigidak, Frankl. Rideli, z Dunaja. Kotnik z Vrhnike. — Prašnikar iz Kamnika. — L. Paich iz Pulja. — A. Nussbaum z Dunaja. — Pitandi iz Trsta. — F. Salomon iz Pulja. — Andrej Benigar iz Marčane. — L. Shutejki, trgovec, iz Brna.

Pri **Avstrijskem caru**: A. Karnar, s sestro, iz Trsta. — Kumer, trgovski pomočnik, iz Trbovelj. — M. Hubman, trgovec, iz Beljaka. — J. Ozbič, trgovec, s Koroškega.

Pri **Južnem kolodvoru**: J. Sterle, posestnik, s Štajerskega. — W. Fritsh, vdova uradnika, s Štajerskega. — R. Chiesuna Maestro, iz Reke. — L. Chieralnucci iz Reke.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	729.9	15.2	sl. svzh.	oblačno		
5. 2. u. pop.	729.2	19.2	sl. vzh.	dež	43.00	
9. u. zveč.	730.1	16.5	sl. vzh.	dež		

Popoldne dež. Srednja temperatura 17.0° C., za 19. pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

6. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 25 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	82 " 60 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 75 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 35 "
Akcije avstr.-ogerske banke	878 " — "
Kreditne akcije	308 " 59 "
London	125 " 05 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 91 "
Cesaraki cekini	5 " 89 "
Nemške marke	61 " 25 "

Književnost. (1)

O „Evandjeoskih razmatranjih“ g. Ivana Barbalića piše list biskupije spljetsko-makarske u broju za tekući mesec pod naslovom: „Širimo dobre i koristne knjige“, sledeće:

„Svećenik Ivan Barbalić, kapelan u Labinu (Albona, Istra), na uspomenu zlatnoga pira Njegovog svetosti LAVA XIII. obielodanio je:

„Evandjeoska razmatranja za sve nedjelje“.

Pisac je želio razviti što kraće cio katolički nauk, a pisao je živim čuvstvom pobožnosti. Ciena 80 nvč., sa poštarinom 85“.

Eto, što je g. pisac pisao preuzv. g. prabiskup i metropolit gorički, dr. Alojz Zorn: „Prav primerno ste izdali „Evandjeoska razmatranja za sve nedjelje“. Kolikor sem se prepričati mogel, so prepovedi jedrnate, izvrstne. Bog Isus i Maria dodelita, da bi jih čitalo dosti ljudi in se po njih ravnali“.

Dne 14. travnja uručio je sv. Otcu rečenu, liepu vezanu knjigu pišcev domorodac, preč. i veleučeni g. Ivan Crnčić, kanonik u Rimu; a Njegova svetost podielila je pisecu svoj otčinski blagoslov.

Valjalo bi, da Barbalićeva „Evandjeoska razmatranja“ riese knjižnicu barem svakoga našega svećenika!

Mi se podpunom sjegurnosti nadamo, da će drugo izdanje biti savršenije osobito u pogledu jezika, jer učeni gosp. pisac u prevodu sv. pisma doista nije imao pred očima grčkoga teksta i jer nije bilo hrvat. slagara u Pulju, gdje je svoju knjigu s raznih razloga i velikim troškom tiskati dao.

Gospodu **G. PICCOLI-JU**, lekarju „pri Angelu“ v Ljubljani.

Moj sin je trpel skozi dve leti vsled gastralgije, slabega prebavanja in želodnega krča, da ga je ta bolezen vsega slujšala in skoro uničila. Pri njem poskušal sem vsa sredstva, ki nam jih naša veda zadaje in tudi nisem pozabil najrazličnejših rudninskih voda. Toda zboljšek bil je le za malo trenutkov. Slednjič si domislil, poslužiti se Vaše zelo pohvaljene esence za želodec, in vspeh je bil tako nagel in sijajen, da je moj sin porabivši samo 6 steklenic popolnoma ozdravil.

Pri takem vspehu morem Vašo esenco le najgorkeje priporočati vsem trpečim vsled slabe prebave, zlate žile itd., ter Vas tudi pooblastim, da to spričevalo moje hvaležnosti kot v resnici zaslužno pohvalo tudi razglasite.

V Trstu 1887.

Dr. Leon Levi.

Marijacejske kapljice za želodec, izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepresegljive pri pomanjkanji teka, slabosti želodeca, smrdljivi sapi iz ust, napetji, kisle miganji, koliki, prehlajeni želodeca, gorečici, kamenu, preobilnem sluzu, gujusu in bruhanji, glavobolu (ako ima svoj izvir v želodeci), želodnem krču, zaprtju, preobloženji želodeca z jedili ali pijacami, boleznih vsled glist, boleznih na vranici in jetrah, ter zlati žili. — Cena steklenici z navodom o rabi 35 kr., dvojni steklenici 60 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar **Karol Brady, Kremžir** (na Moravskem).

Marijacejske kapljice za želodec niso tajno sredstvo. Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi, koji je pridejan vsaki steklenici.

Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijacejske kapljice za želodec se mnogo ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka steklenica v rudeč papir, na kojem je zgorajšnja varstvena znamka, ter mora biti vrhu tega tudi še povedano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici, da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Kremžiru.

Pristne so dobiti: Ljubljana: lek. Gab. Piccoli, lek. Jos. Svoboda. — Postojina: lek. Fr. Baecareich, — Škofjaloka: lek. Karol Fabiani. — Radovljica: lek. Aleks. Roblek. — Rudolfovo: lek. Dominik Rizzoli, lek. Bergmann. — Kamnik: lek. J. Močnik. — Crnomelj: lek. J. Blažek. (27)

Adolf Roming,

podobar v Ljubljani, Breg št. 16,

se priporoča prečastiti duhovščini za vsakovrstna dela, spadajoča v stroko njegovo, kakor: altarje, lece, tabernakeljne in spovednice. Isti prevzame tudi križeve pota in druge cerkvene naprave ter najbolje skrbi, da se po slogu in dobro izvrše.

Prenovljenja se po najnižji ceni oskrbē.

Za častna naročila prosi se najvdaneje. (8)

OTOMANE,

gld. 38 a. v.!

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza, tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobani zastonj in franko na zahtevanje.

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

V „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani se dobi:

Pet Tantum ergo, pet mašnih in deset Marijinih pesem

ter dva kratka in lahka

Te Deum, (1)

za mešani in za moški zbor zložil **IG. HLADNIK**. Op. 10. Vse te pesmi so melodijozne in lahke ter bodo vsakemu cerkvenemu zboru gotovo ustrezale. Cena 1 gld. 20 kr.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Radgonska kislavoda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

Najčistejši alkalični kislec.

Lastnina J. DELLER-JA v Radgoni.

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena je edino le agenturni in komisijski trgovini

J. Liningerja

Rimska cesta št. 9 v Ljubljani

kjer se sprejemajo vsa naročila.

Enotna cena je ako se kupi 100 bokalskih steklenic v zabojih po 25 steklenic 16 gld. in 100 steklenic po pol bokala v zabojih po 50 steklenic 11 gld. franko zaboj v Ljubljani. Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se dopošlje, ako kdo želi, kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec

je oglene kisline in ogleno-kislega natrona najbolj bogata mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je vsled svojih izvanredno dijetelnih in zdravijskih lastnosti najizvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je Štefanije studenec jako prijetna, hladilna in poživljajoča pijača in se posebno zaradi tega priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno, ljubko in sladko-okusno pijačo. To se izvrši po posebni ugodni sestavi vode Štefanije studenec, po kateri se vinska kislina neytralizira, to je uniči. S sladkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmešana je voda Štefanije studenec prav šampanjcu podobna. Vsled velike množine proste oglene kisline in dvojno oglenih kisljih soli, posebno pa dvojno ogleno-kislega natrona je Štefanije studenec najboljša namizna pijača, katera se z vso pravico uvrščuje mej najboljšje kislece cele Europe.

Štefanijski studenec

zlati žili, pri jetrnih, vrančnih in žolčnih živčnih afekcijah.

Dobi se ŠTEFANIJSKI STUDENEC v znanih specerijskih prodajalnicah v Ljubljani in na deželi. (17)